

det nordlige Rattegat paa Syllands Østkyst, da er den første dog ikke saa ubetydelig mindre. Kommissionen har anslaaet det til 4½ Million. Jeg tillader mig at mene, at den vil blive endnu større, i alt Fald blev der da 1½ Millions Forskjel. Veien til England er noget kortere fra Vestkysten; det skal jeg ikke dvæle ved, det er jo omtalt af tidligere Talere. Jeg skal slutte mine Udtalelser med at henstille til den ærede Minister — og det gjør jeg saameget mere, som jeg i alt Fald forstod den ærede Ministers Udtalelse igaar saaledes, at han selv lagde en særlig fortrinlig Bægt paa den Undersøgelse, som i sin Tid blev foranlediget af en fremmed Ingenieur Contad, jeg tør sige en af Europas eller Hollands bedste Ingenieurer — om han ikke vilde finde det hensigtsmæssigt at anvende den førstkommande Sommer til ogsaa at søge Hjælp af kyndige, dygtige renommerede Ingenieurer fra Udlandet for at faae Forholdene paa Syllands Vestkyst undersøgte, før man, efter min Mening, prægraverede en Havn paa Syllands Østkyst, og da samtidig lade en saadan Ingenieur undergive de forskjellige Kommissionsers eller de forskjellige private Mænds Beretninger, som have været afgivne om Havneforholdene paa forskjellige Steder her i Danmark, et Slags Gjennemsyn, saaledes at der kunde komme et afgjørende Skjøn derover. Det er sikkert nok en Pengeudgift, men mig synes det, at det ikke alene vil være en Beroligelse for en stor Del, der ikke samstemmer med det Resultat, men at det tillige maa være en for Ministeren i alt Fald behagelig Afgjørelse. Jeg udtaler selvfølgelig ikke dette, fordi jeg i nogen Retning skal bede mene, at der ikke i Danmark skal være tilstrækkelig dygtige Ingenieurer; men man har jo dog set, at med Hensyn til nogle af de Læng, der blive undersøgte af danske Ingenieurer, har der været andre danske Ingenieurer med lige saa godt Lov paa sig, der ikke ere komne til samme Resultat. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Svuid: Jeg kan fuldt sympathisere med de ærede Forespørgere i Ønsket om Anlægget af en Havn paa Syllands Nordvestkyst. Jeg erkjender ogsaa, at det kan have overordentlig Betydning for Nordjylland at faae en Havn; men jeg vil dog bede de ærede Forespørgere erindre den overordentlige Bekostning ved Anlægget af en saadan Havn og erindre, hvad Staten allerede har foretaget ved at anlægge en Havn paa Syllands Vestkyst. Det var Forudsætningen for Anlægget af Esbjerg Havn, at det skal være en Havn for Syllands Vestkyst, ikke blot for den sydvestlige Del, men for hele Syllands Vestkyst. Derfor vil jeg nu ønske, at man, inden man gaar over til det store Spørgsmaal om Anlægget af en eller to

nye Havne, søger at fremme og udvikle den Havn, som Staten engang har anlagt. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Baadehavne, der jo egentlig kun have Betydning for Fiskeriet. Jeg vil dog i Modsetning til den sidste ærede Taler udtale, at jeg mener, at skulde man have Havne, der egentlig kunde have Betydning for Fiskeriet, saa skulde der være mange saadanne, og de vilde jo blive dyre. Det skal jeg, som sagt, ikke nu komme ind paa, thi jeg tror, at hvad der nu væsentlig er Tale om her, er en Exporthavn, og i denne Henseende vil jeg bede ærede Medlemmer og navnlig de ærede Forespørgere at erindre, at det er jo ingenlunde nok, at man har en Havn. Det har viist sig faktisk ved Esbjerg, at, fordi Staten anlægger en Havn, er Sagen ikke dermed klar; dermed faar man ikke en Exportforretning, dertil skal der en By; den vil være nødvendig for Skibenes Proviantering og til Modtagelse af Ind- og Udførsel. Men det skal jeg nu ikke videre komme ind paa, thi det er selvfølgelig Noget, der maa udvikle sig af sig selv. Hvad jeg derimod vil bede erindret, og navnlig vil anmode den ærede Minister om at søge at fremme, er det, som kun Staten kan støtte og fremme. Enhver Skipper, der kommer til Esbjerg Havn, skal rejse 5 Mil til Varde for der at fremvise sine Papirer. Jeg vil ikke blot minde om, at man jo ubetinget ikke har nogen anden Havn i Danmark, hvor et saadant Forhold er tilstede, men jeg vil tilføje, at de Skipperne, der komme til Esbjerg, paastaar, at selv om de komme til Kina, stiller man ikke det Krav overfor Skibsførerne. Man kan vist sørge for, at saadanne Forhold bringes tilstede, at Skipperne ikke i den Anledning skulle behøve at rejse videre. Herredskontoret for den paagældende Jurisdiktion er heller ikke saa heldig beliggende i Varde; det ligger helt udenfor Jurisdiktionen. Esbjergerne have andraget Ministeriet om at faae Herredskontoret flyttet, og de have støttet dette Andragende med Erklæringer fra alle Kommuner i Jurisdiktionen, der saa godt som alle indtrængende have støttet Andragendet. Esbjergerne have gjort betydelige Tilbud med Hensyn til Opførelsen af en Bygning til Herredskontoret eller Opførelsen af et Ænghus, men de have faaet Afslag paa deres Andragende. Jeg vil meget bede erindret, at inden man søger at faae anlagt endnu flere Havne, maa man søge at fremme den, der allerede er anlagt. Naturligvis, Indenrigsministeren har ikke særligt med det sidstnævnte Punkt at gjøre; men jeg skal nu tillade mig at fremdrage et andet Forhold, hvormed kun Indenrigsministeren har at gjøre, det er Udførslen. Ethvert Kreatur, der kommer til Esbjerg, skal jo synes, inden det bliver affendt; men vedkommende Dyrlæge, der foretager dette Syn, har ogsaa i Varde. Under-